

При обстоятелства като тези по главното производство, при които първият купувач, който е придобил правото да се разпорежда със стоката като собственик на територията на държавата членка на първата доставка, изрази намерението си да превози тази стока към друга държава членка и се представи с идентификационния си номер по ДДС, предоставен от последната държава, вътреобщинният превоз трябва да се отнесе към първата доставка, при условие че правото да се разпорежда със стоката като собственик е било прехвърлено на втория купувач в държавата членка по местоназначение на вътреобщинния превоз. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали това условие е изпълнено по отношение на спора, с който е сезирана.

(¹) ОВ С 24 от 30.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело С-433/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Директива 2006/112/ЕО — ДДС — Данъчна основа — Такса върху доставката на все още нерегистрирани в съответната държава членка превозни средства, която такса се изчислява в зависимост от цената и средния разход на гориво на превозното средство — „Normverbrauchsabgabe“)

(2011/С 55/24)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: D. Triantafyllou)

Ответник: Република Австрия (представители: E. Riedl и С. Pesendorfer)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 78 и 79 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Продажба на автомобили — Включване в данъчната основа на такса върху доставката на все още нерегистрирани в съответната държава членка превозни средства, която такса се изчислява в зависимост от цената и средния разход на гориво на превозното средство („Normverbrauchsabgabe“)

Диспозитив

1. Като включва таксата върху средния разход на гориво („Normverbrauchsabgabe“) в данъчната основа на данъка върху добавената стойност, начисляван в Австрия при доставката на автомобили, Република Австрия не изпълнява задълженията си по член 78 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Република Австрия понасят направените от тях съдебни разходи.

(¹) ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra — Испания) — Rosa María Gavieiro Gavieiro (С-444/09), Ana María Iglesias Torres (С-456/09)/Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia

(Съединени дела С-444/09 и С-456/09) (¹)

(Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Принцип на недопускане на дискриминация — Прилагане на Рамковото споразумение за временно наетия от автономна област персонал — Национална правна уредба, установяваща различно третиране при предоставянето на допълнително възнаграждение за прослужено време единствено въз основа на временния характер на служебното правоотношение — Задължение за признаване с обратно действие на правото на допълнително възнаграждение за прослужено време)

(2011/С 55/25)

Език на производството: испански

Запитващи юрисдикции

Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

Страни в главното производство

Жалбоподателки: Rosa María Gavieiro Gavieiro (С-444/09), Ana María Iglesias Torres (С-456/09)

Ответник: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña — Тълкуване на клауза 4, точка 4 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие за критерии за прослужено време — Национална правна уредба, установяваща различно третиране при предоставянето на допълнително възнаграждение за прослужено време единствено въз основа на временния характер на договора

Диспозитив

1. Член на временно наетия персонал на автономната област Галиция като жалбоподателката в главното производство попада в обхвата на действие по отношение на лицата на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и на Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложение към тази директива.

2. Допълнително възнаграждение за прослужено време като разглежданото в главното производство, доколкото представлява условие за наемане на работа, попада в приложното поле на клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, съдържащо се в приложение към Директива 1999/70, така че работниците на срочни трудови договори могат да се противопоставят на третиране, което с оглед на изплащането на това допълнително възнаграждение, без посоченото третиране да е обосновано от каквито и да било обективни причини, е по-неблагоприятно от това на работниците на трудови договори за неопределено време, които се намират в сходно положение. Сам по себе си временният характер на служебното правоотношение на някои административни служители не може да представлява обективна причина по смисъла на тази клауза от Рамковото споразумение.
3. Само по себе си обстоятелството, че национална разпоредба като член 25, параграф 2 от Закон 7/2007 за основния статут на административните служители (*Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público*) от 12 април 2007 г. по никакъв начин не се позовава на Директива 1999/70, не изключва възможността тази разпоредба да се разглежда като национална мярка за транспониране на посочената директива.
4. Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70, е безусловна и достатъчно точна, така че временно наети държавни служители могат да се позовават на нея срещу държавата пред национална юрисдикция, за да им бъде признато правото да се ползват от допълнителни възнаграждения за прослужено време — като разглежданите в главното производство възнаграждения, предоставяни за всеки три години прослужено време — за периода от изтичането на срока, предоставен на държавите членки за транспонирането на Директива 1999/70, до датата на влизане в сила на националния закон за транспониране на тази директива във вътрешното право на съответната държава членка, при спазване на относимите разпоредби на националното право във връзка с погасителната давност.
5. Независимо от наличието в националната правна уредба за транспониране на Директива 1999/70 на разпоредба, с която на временно наетите държавни служители се признава правото да им бъдат изплатени допълнителни възнаграждения за всеки три години прослужено време, но се изключва възможността за прилагане на това право с обратното действие, що се отнася до разпоредба от Рамковото споразумение за срочната работа, съдържащо се в приложение към Директива 1999/70, която има непосредствено действие, компетентните органи на съответната държава членка са длъжни по силата на правото на Съюза да придадат на това право за изплащане на допълнителни възнаграждения обратното действие считано от датата, на която изтича срокът, предоставен на държавите членки за транспонирането на тази директива.

(¹) ОВ С 24 от 30.01.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 декември 2010 г. — AceaElectrabel Produzione SpA/Европейска комисия, Electrabel SA

(Дело C-480/09 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Помощ, обявена за съвместима с общия пазар — Условие получателят първо да възстанови предходна помощ, обявена за неправолерна — Понятие за стопанска единица — Съвместен контрол от две отделни дружества майки — Изпачаване на правните основания на жалбата — Грешки и непълноти в мотивите)

(2011/C 55/26)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: AceaElectrabel Produzione SpA (представители: L. Radicati di Brozolo и M. Merola, avvocati)

Други страни в производството: Европейска комисия (представител: V. Di Bucci), Electrabel SA (представители: L. Radicati di Brozolo и M. Merola, avvocati)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 8 септември 2009 г. по дело ACEAElectrabel Produzione SpA/Комисия (T-303/05), с което този съд отхвърля искането за отмяна на Решение 2006/598/ЕО на Комисията от 16 март 2005 година относно държавната помощ, която Италия — регион Лацио — възнамерява да отпусне за намаляването на емисиите на парникови газове (ОВ L 244, 2006 г., стр. 8)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. AceaElectrabel Produzione SpA понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
3. Electrabel SA понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 9 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Minerva Kulturreisen GmbH/Finanzamt Freital

(Дело C-31/10) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 26 — Специален режим на туристическите агенти и туроператорите — Приложно поле — Продажба на билети за опера без предоставяне на допълнителни услуги)

(2011/C 55/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof